

בו א טושיע א"ת סי'
רמל:
בו ב ג מיי פ"ו מהל'
כרית הלכה טו טושיע
א"ת סי' קמ סעיף ט':
בוח ד מיי פכ"א מהל'
אסורי ביאה הלכה ט'
טושיע א"ת סי' כ"א סעיף
ז':

רב נסים גאון

מותיב רב יוסף אף על
פליאטון גור ר' יהודה בן
בבא. עיקר זאת הברייתא
בתוספתא טוטה בסוף
המסכת בפולמוס האחרון
גורו על חופת חתנים
אלו הוריות (המזוהרות)
אף על
פליאטון גור ר' יהודה בן
בבא ולא הורו לו.

ומאי רבי מאיר. היכא אשכחן דליירי זה רבי מאיר בלא רבנן ופליג רבי אליעזר עליה: זד"א. רבני אליעזר פוטר והאי פוטר היינו מותר
לכתמלה כדאוקיימנא: כשיש זה בושם. פלייטון יש בזהו חומרמה העשויה כקמיע דכיון דיש זה בושם מכשיט הוא לוו שריחה רע ולמשלף
ואימיו נמי לא חייש כדאמרן דגנות הוא לה: אבל אין זה בושם. חומרמה לחוד לאו מכשיט הוא וחייבת: זאם אומרם. הא דקתני אין
זה בושם חייבת אלמא דקסבר רבי אליעזר המוציא אוכלין בשבת בכלי פחות מכשיעור דלא מיחייב על הוצאת אוכלין פחות מגרוגרת כדלקמן

(דף ע"ו): חייב מיהא על הכלי ולא
אמרין הכלי טפל להן ולא מיחייב
עליה שלא נתכוין להוציא חלא משום
אוכלין ופלוגתא היא על סתם משנה
השנייה צפרק המצניע (לקמן דף ג'):
דקתני פטור אף על הכלי: דהא אין
בו בושם כפחות מכשיעור דמי. שהכלי

קלט את הריח ושיעור הוצאת צשמים
ככל שהוא וכיון שאינו כל שהוא הוא
ריחא פחות מכשיעור (הוא) וקתני
חייבת ולא אמרין נעשה כלי טפל
לריח צשמוכו ואריחא לא מיחייב
דפחות מכשיעור הוא: ושאי אלא
ליכא למימר נעשה כלי טפל לריח
שאין בו שום ממש ואפילו פחות
מכשיעור לא מיקרי אבל פחות
מכשיעור דכדכ שיש בו ממש נעשה
כלי טפל לו ופטור: ראשון שמיים.

מוצרך שבשמיים: גור. משום זעור
חורבן: ואי אומרם. זה פלייטון והאי
קרא צמענוג משמעו שלא היו נותנים
לכ לזכרי הנציאים הנציאים על
הפורענות ועסקים צמענוגים:
ולטעמיה דה דכתיב. זהאי ענינא
השומים צמורקי יין ורבי אמי ורבי
אסי פירשו: והו קנישקנין כלי וכוית
ארוך ולו שני פיות ויין מורק מזה
לזה: שמוקין. על ידי אומנות כדאמר
בהלל (סוכה דף ג'). מטיל צמתי
כסי: הכי נמי דאסור. למשתי השמא
צקנישקנין: משמיין. דדייק מסרוחם:
ידי עניוים. דאמרין צע"פ (פסחים
דף ק"א): שרא דעניותא נביל שמייה
ונביל קרי ליה וואובז מקום מיאוס:
ומשמין מים לפני מטתו היינו מיאוס:
ערום. אורחא דמילתא נקט מתוך
שהוא ערום אינו יוצא לחוץ להשמין
דטורח הוא לו ללבוש וללאת: אבל
לכראי ליש לן זה. שהקלוה ארוך
ונימו למרחוק: משא ולא משא. שאינו
רוחץ ומשפשף יפה אלא מעט מים
כגון רביעית מלומנס: על עסקי
פכשיטייה. שאינו רוצה לקנות לה:
גבסו. היינו קומה זקופה: וסלכנה
שטיוס גרוו. שהיו הולכות עקב צלל
גודל למעט צהילוכס שהיו מסתכלין
זה והיא שוהה צפשיעומיה ודרך
נוטין גרון לילך צנחת לפי שאינו
רוצה לרגליו: ומשקרום ענינים דמליין
כוחלא. לשון סיקרא: ומרמון. את
הצמורים: סיקור לשון הצטעה:
הנוך וטפוף שהיו מהלכות ארוכה
צדד קלרה. שמתרה צפה על ראש
חצרתה והוא נוי לה. וגשואות היו
לפיכך מספר צגנותן: וטפוף. כמו

על דאטפת אטפוף (אבות פ"ב מ"ו): טעכסנה. כמו וכעכס אל מוסר אויל (משלי ז). והוא ארס של נחש וקרי ליה עכס על שם שאינו מטייל אלא
על ידי עכס: צנעום. נחש כעוסה: נמקיס. כמו המק צסרו (וכייה ד): ללול. צנדי"ל נאה: נקפיש. חצרות לשון המנקף רגליו וניקף סבכי
היער (ישעיה ט): מתקשטום. היינו שער שסורקות ומפרכסות: מתקשטום. דומה למקשה ענין נוטריקון: פסיגיל. נוטריקון פתח גילה אותו
מקום: כי חספ יופי. כי כל אלה יבא לך חמת פייעך: כיצא. קיוטור"א ליחה כמו שיחא וכיצי דקדושין דפלימו (דף פ"א): פספסן. כמו פתחיהן:
שנשפכו קיסון. שופכות דם זיבה: יערה. כמו ותער כדה (בבבא ט"ד): יערה. נתמלאו שער ונמאסות לתשמיש: אנשי שחץ. מדברים
צלצון גאזה ולעגי שפה: סעדום. תשמיש: פס עמילה. צעולה: שאינה עמילה. פס עמילה. צעולה: גורדלי. לכן היא:
בין

על דאטפת אטפוף (אבות פ"ב מ"ו): טעכסנה. כמו וכעכס אל מוסר אויל (משלי ז). והוא ארס של נחש וקרי ליה עכס על שם שאינו מטייל אלא
על ידי עכס: צנעום. נחש כעוסה: נמקיס. כמו המק צסרו (וכייה ד): ללול. צנדי"ל נאה: נקפיש. חצרות לשון המנקף רגליו וניקף סבכי
היער (ישעיה ט): מתקשטום. היינו שער שסורקות ומפרכסות: מתקשטום. דומה למקשה ענין נוטריקון: פסיגיל. נוטריקון פתח גילה אותו
מקום: כי חספ יופי. כי כל אלה יבא לך חמת פייעך: כיצא. קיוטור"א ליחה כמו שיחא וכיצי דקדושין דפלימו (דף פ"א): פספסן. כמו פתחיהן:
שנשפכו קיסון. שופכות דם זיבה: יערה. כמו ותער כדה (בבבא ט"ד): יערה. נתמלאו שער ונמאסות לתשמיש: אנשי שחץ. מדברים
צלצון גאזה ולעגי שפה: סעדום. תשמיש: פס עמילה. צעולה: שאינה עמילה. פס עמילה. צעולה: גורדלי. לכן היא:
בין

א) [מס' פ"ה ע"ט],
ב) [לקמן סה.], א) [מספמא
סס ע"ט], ד) [מספ' דטוטה
פטרין], ט) [נ"ו ע"ב: ע"ט],
ו) [קדושין ע"א; ו] נה"ח,
ז) [ימא"ט: ע"ט], ח) [נ"ו ע"ב
עיון עקב ארס], ט) [נ"ו ע"ב
וספסן], י) [בב"א: שיהו,
ט] [מטוה כב:]:

תורה אור השלם

- 1 השתים במזרק יין
וראשית שמנים ימשחו
ולא נחלו על שבר יוסף.
עמוד ו'
2 השבכים על מטות שן
וטרומם על ערשותם
ואבילים קרים מצאן
ועגלים מתוך מרובק:
עמוד ו'
3 לכן קחה יגלו בראש
גלים וקח מרוב טרומים:
עמוד ו'
4 יאמר יי יין כי גבדו
בנות ציון ותלכנה נטיות
גרון ומשקרות עינים הלון
ועטף תלכנה וברגליהם
תעבסנה: ישעיהו ג טו
5 וקחה תחת בשם מק
יקחה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק
כי תחת יפה: ישעיהו ג כד
6 ושפת ארץ קדקד בנות
ציון וי פתחו יקרה:
ישעיהו ג יז
7 ולשאת ולטפחת
ולקרות: ויקרא יד ג

גליון הש"ס

גמ' ומוזולו בפ"ה ע"י מטוה
ד ע"ב טוס' דיה נקפ':
רש"י ד"ה ולישעמך וכו'
והו קנישקנין. ע"י דף
עב ע"ב צב"ש ד"ה
קנישקנין:

לעני רש"י

ביבד"ל. אגד. חגורה.
קיוטור"א [קיוטור"א].
מוגלה. נוול מוגלת.
ברייא"יה [בריי"ה].
(לחם) מעור. מעופה (נלוש
היטב).

רבינו חננאל

ראשית שמנים, כדמשמעו.
ואפילו מאן דפטור לא פטר
אלא בשיש בה בושם,
אבל אין בה בושם חיבת.
קנישקנין. כוס שיש בה
שתי פיות ושותין ממנה
שנים בבית אחת. מסקרות
עינים. דהוו מליין כוחלא
רמזא. ארס בעטוס. פי'
החיה כשחכטוס גוררת
ומשכח ארס קשה. פי'
פת עמילה. אשה בעולה,
ופת שאינה עמילה בתולה.
ורולן על זה הענין. צלצול.
חגור. כדגרסינן בסוף
מנחות (דף ע"ט).